

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla a Kaposvári 7. számú Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Fekete László ügyvéd 7400 Kaposvár, Kossuth Lajos utca 12.) által képviselt **felperes neve** (címe.) felperesnek - a Kaposvári 10. számú Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Dobos Pál ügyvéd 7400 Kaposvár, Noszlopy Gáspár utca 10.) által képviselt **alperes neve** (címe.) alperes ellen személyhez fűződő jog megsértésének megállapítása és egyéb iránt indított perében a Baranya Megyei Bíróság 2010. május 26. napján kelt 11.P.20.182/2010/10. számú ítélete ellen a felperes által 12. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja.

Megállapítja, hogy az alperes a 2008. július 25-én kelt jogellenes munkáltatói intézkedésével - amellyel a felperest az ellene folyamatba tett fegyelmi eljárás befejezéséig a műtési és szülésvezetési tevékenység alól felfüggesztette - megsértette a felperes emberi méltósághoz és jó hírnévhez fűződő személyiségi jogát.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül internetes honlapján az alábbi nyilatkozat 30 napig tartó közzétételével adjon elégtételt a felperesnek:

„A Tolna Megyei Bíróság 10.Mf.20.058/2009/4. számú jogerős ítélete megállapította, hogy az alperes neve felperes nevenak - mint a kórház szülészeti és nőgyógyászati osztálya vezetőjének - műtési és szülésvezetési tevékenységét a 2008. július 25. napján kelt intézkedésével jogellenesen korlátozta.”

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 500.000 (ötszázezer) forint nem vagyoni kártérítést és annak 2008. július 25-től a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félét megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatát.

Ezen felüli fellebbezett részében az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A felperest terhelő, államnak járó elsőfokú eljárási illeték összegét 5.000 (ötezer) forintra leszállítja.

Mellőzi a felperesnek az alperes javára elsőfokú perköltségben való marasztalását és kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 20.000 (húszezer) forint elsőfokú eljárásban felmerült perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - az APEH Dél-dunántúli Regionális Igazgatósága Illetékfőosztálya felhívására - 5.800 (ötezer-nyolcszáz) forint fellebbezési eljárási illetéket.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 12.500 (tizenkettőezer-ötszáz) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a szülész-nőgyógyász foglalkozású felperes 1970. óta dolgozik az alperesnél közalkalmazotti jogviszonyban, 1994. óta osztályvezető főorvosként vezeti a szülészeti-nőgyógyászati osztályt.

2007. november 12-én az alperes kórház főigazgatója fegyelmi eljárást kezdeményezett a felperes ellen, elektív műtétek engedély nélküli és megalapozatlan indokú lemondása, hatáskör túllépés, több rendbeli félretájékoztatás, a várólista be nem tartása, a betegellátás és az intézmény működésének, valamint az intézmény hatályos finanszírozási szerződésének veszélyeztetése miatt.

A fegyelmi tárgyalást 2008. január 3-án tartották meg, majd a fegyelmi tanács 2008. január 22-én kelt szám nélküli határozatában a felperessel szemben a Kjt.45.§-a (2) bekezdésének b) pontja alapján az előmeneteli rendszerben történő várakozási idő egy évvel történő meghosszabbítása fegyelmi büntetést szabott ki.

A felperes keresete nyomán a Pécsi Munkaügyi Bíróság 8.M.401/2008/4. számú ítéletével az alperes 2008. január 22-én kelt fegyelmi határozatát hatályon kívül helyezte és a felperest a fegyelmi felelősség alól mentesítette. Az elsőfokú ítéletet a Baranya Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság az 1.Pf.20.849/2008/3. számú ítéletével helybenhagyta. A jogerős ítélet megállapította, hogy a 2008. január 3-án megtartott fegyelmi tárgyaláson felvett jegyzőkönyvből nem derült ki, hogy azon a jegyzőkönyvvezető jelen volt-e vagy sem, így kérdésessé vált a jegyzőkönyv hitelessége és az elkészítésének módja, a fegyelmi tanács elnöke a testületi döntés

bevárása nélkül kijelentette, hogy a felperest el fogja marasztalni, a fegyelmi tanács elnökének és tagjainak jelenléte a munkáltatói oldalon szerepelt a jegyzőkönyvben, a fegyelmi tanács tagjai esetében összeférhetetlenségi ok is megvalósult.

A felperes által vezetett szülészeti és nőgyógyászati osztályon 2008. július 7-én B.J.-né ellátása során a szakmai szabályokat sorozatosan megszegték, amely a beteg halálához vezetett. Az elkövetett orvosi mulasztásokkal okozati összefüggésben felmerült hozzátartozói károkért az alperes kártérítés megfizetését vállalta.

A történetekkel összefüggésben az alperes főigazgatója a felperes - mint a szülészeti és nőgyógyászati osztály vezetője - ellen 2008. július 25. napján fegyelmi eljárást kezdeményezett, egyúttal tájékoztatta a felperest arról, hogy a Kjt.48.§-ának (1) bekezdése értelmében a fegyelmi biztos javaslatára a fegyelmi eljárás befejezéséig nem függeszti fel, mivel a kötelezettségszegés súlya és jellege a munkából való távoltartást nem indokolja, azonban a tevékenysége korlátozását rendeli el, a műteti tevékenység és a szülésvezetés alól a vizsgálat idejére felfüggeszti.

Az alperes fegyelmi tanácsa a 422-30/08. számú 2008. október 13-án kelt határozatával a felperes ellen indított fegyelmi eljárást a Kjt.51.§-ának (1) bekezdése, tevékenységének korlátozását a Kjt.48.§-ának (1) bekezdése alapján megszüntette, arra hivatkozva, hogy a fegyelmi tárgyalásról készült hangfelvétel reprodukálhatatlansága a fegyelmi vétség elkövetésének bizonyítását lehetetlenné teszi.

A felperes keresetet terjesztett elő a Szekszárdi Munkaügyi Bírósághoz az alperes fegyelmi határozatának indokolása megváltoztatása, a fegyelmi eljárási szabályok megszegésének, továbbá a műteti és szülésvezetési tevékenység 2008. július 25-től 2008. október 14-ig történt felfüggesztésének jogellenessége megállapítása iránt. A Szekszárdi Munkaügyi Bíróság a 2009. június 25-én kelt 2.M.708/2008/10. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította. A Tolna Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság a felperes fellebbezése folytán a 2009. október 7-én kelt 10.Mf.20.058/2009/4. számú jogerős ítéletével a Szekszárdi Munkaügyi Bíróság ítéletét részben megváltoztatta és megállapította, hogy az alperes által folytatott fegyelmi eljárás során a felperes tevékenységének korlátozása, a fegyelmi tárgyalásról készült jegyzőkönyv hiánya, továbbá a fegyelmi eljárás megszüntetéséről szóló határozat jogellenes volt, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A jogerős ítélet egyebek mellett megállapította, hogy a felperes tevékenységének korlátozása azért volt jogellenes, mert a Kjt.48.§-a értelmében a fegyelmi eljárás során a munkaköri tevékenységet érintő intézkedés csak az állásból felfüggesztés lehetne, egyes munkaköri feladatok korlátozását a törvény nem teszi lehetővé.

A felperesnek a műteti tevékenység és szülésvezetés alóli felfüggesztéséről az általa vezetett osztály orvosai, továbbá azok a betegek értesültek, akik nála műtetre voltak előjegyezve. Negatív értékítélet, bizalomvesztés a felperessel szemben az alperes intézkedései nyomán nem fordult elő.

Az alperes a felperes közalkalmazotti jogviszonyát 2008. október 22-én kelt intézkedésével 2008. november 1. napjával kezdődően felmentéssel megszüntette.

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes a 2007. november 12-én indított fegyelmi eljárással, továbbá a 2008. július 25-én meghozott jogellenes munkáltatói intézkedéssel megsértette a felperes emberi méltóságát és jó hírnevét.

Kérte az alperes kötelezését, hogy az alábbi nyilatkozat megtétele útján adjon elégtételt a felperesnek: „Alulírott prof. dr. R. I. az alperes neve főigazgatója kijelentem és elismerem, hogy a szülészeti, nőgyógyászati osztály volt vezetője, dr. felperes neve főorvos ellen általam 2007. november 12-én, valamint 2008. július 25-én indított két fegyelmi eljárás a vonatkozó jogszabályi rendelkezések megsértésével került lefolytatásra. Ezt a tényt a Baranya Megyei Bíróság, illetőleg a Tolna Megyei Bíróság fegyelmi határozatok felülvizsgálata tárgyában hozott ítéletei megállapították.

Kijelentem továbbá, hogy a második fegyelmi eljárás során nevezett, mint osztályvezető főorvos a műtéti és szülészobai tevékenységtől való eltiltása minden jogi alapot nélkülöző módon, jogellenesen történt, amely intézkedés alkalmas volt arra, hogy megütközést keltsen a kórház dolgozói között és a főorvost méltatlan helyzetbe hozta az osztályon dolgozó kollégái és betegek körében.

A fentiekre tekintettel ezen nyilatkozatommal dr. felperes neve főorvostól a neki okozott jogellenes, méltatlan helyzetért, az ennek során őt ért hátrányokért elnézést kérek. A nyilatkozatomat a kórház dolgozói tudomására hozom, az intézmény honlapján legalább egy hónapig olvashatóan történő közzététel útján. Prof. Dr. R. I. kórházigazgató főorvos."

Kérte továbbá, hogy a bíróság kötelezze az alperest 500.000 forint nem vagyoni kártérítés és annak 2008. július 25-től a kifizetésig járó kamatai és perköltség megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az államnak 30.000 forint le nem rótt elsőfokú eljárási illetéket, valamint az alperesnek 25.000 forint + ÁFA elsőfokú eljárásban felmerült perköltséget.

Ítéletének indokolásában kifejtette, hogy a kialakult bírói gyakorlat szerint fegyelmi eljárás megindítása önmagában a személyiség védelmi per megindítására nem ad alapot, ennek nyomán az alperes által indított egyik fegyelmi eljárás folyamatba tétele sem sérthette a felperes jó hírnevét. A 2007. november 12-én indult fegyelmi eljárással kapcsolatban utalt arra, hogy az eljáró bíróságok a fegyelmi eljárás lefolytatását, a fegyelmi tanács tagjainak elfogultsága és a fegyelmi eljárásra vonatkozó garanciális szabályok megsértése miatt találták jogszabálysértőnek. Az alapul szolgáló eljárással, illetőleg a 2008. január 22-én kelt fegyelmi határozattal kapcsolatban azonban a felperes a perben nem bizonyította, hogy az alperes a jó hírnevét sértette volna, e vonatkozásban személyes előadása sem volt, bizonyíték sem állt rendelkezésre.

A 2008. július 25-én kezdeményezett fegyelmi eljárással kapcsolatban arra utalt, hogy bár a Tolna Megyei Bíróság jogerős ítélete szerint a felperes tevékenységének korlátozása jogellenes volt, ez azonban nem sértette a felperes jó hírnevét vagy becsületét. Nem vitatható tényként rögzítette, hogy a felperes által vezetett osztály dolgozói az alperesi intézkedés okáról tudtak, az elsőfokú bíróság álláspontja szerint azonban tudomást szereztek arról is, hogy a felperes vonatkozásában nem személyes okról volt szó, hanem a felperes, mint osztályvezető főorvos felelősségéről. Kifejtette, hogy az alperes jogellenes munkáltatói intézkedésével kapcsolatban nem merült fel adat arra vonatkozóan, hogy a felperes bármilyen hátrány, megkülönböztetés érte volna. Ennek bizonyítására a kórházi dolgozók körében a felperes bizonyítást nem ajánlott fel, a perben kihallgatott J. L., K. T.-né és T. T. tanúk vallomása pedig a felperes személyét ért hátrányok bekövetkezését nem támasztotta alá.

Az ítélet ellen, annak megváltoztatása és a kereset teljesítése érdekében a felperes terjesztett elő fellebbezést. Hivatkozott arra, hogy a tisztességes, jogszerű keretek között folyó, az eljárási szabályok betartása melletti eljáráshoz a fegyelmi eljárás alá vont személynek joga van. Személyiségi jogai sérelmét abban látta, hogy ezek a jogai a két fegyelmi eljárás során folyamatosan sérültek. Utalt arra, hogy nem a fegyelmi eljárások megindításának tényét, hanem az elsőfokú bíróság ítéletében is megállapított és felsorolt sorozatos, esetenként súlyos és durva eljárási szabálysértéseket kifogásolja. Álláspontja szerint az eljárási szabálysértések éppen a jellemzőik miatt jelentenek személyiségi jogsérelmet. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában nem foglalkozott azzal a kérdéssel, hogy az alperes fegyelmi tanácsa által elkövetett súlyos eljárási szabálysértések okozhattak-e személyiségi jogsérelmet. A jogellenes munkáltatói intézkedéssel kapcsolatban arra hivatkozott, hogy az intézkedés jogellenességét a Tolna Megyei Bíróság jogerős ítélete megállapította. Az osztályvezető főorvos felfüggesztése, eltiltása a műtéti tevékenységtől, mindenképpen negatív tartalommal bír, hátrányos, negatív megítélést von maga után, szóbeszédet indít el, találgatásra ad alapot. Lehetetlen követelményt jelent ugyanakkor az igény érvényesítésének előfeltételéül szabni az eltiltás miatti negatív értékítélet kialakulásának és a személyes megbecsültség csökkenésének tényleges bizonyítását. Álláspontja szerint a jogellenes alperesi intézkedéssel felperesnek okozott hátrány köztudomású és külön bizonyításra nem szoruló tényként fogadható el. Sérelmezte azt is, hogy az emberi méltóság megsértésének megállapítására irányuló kereseti kérelem elutasítása tekintetében az elsőfokú bíróság ítéletét nem indokolta.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására és a felperes perköltségben való marasztalására irányult.

A fellebbezés részben, az alábbiak szerint alapos:

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás túlnyomó részben helyes, azt a másodfokú bíróság annyiban módosítja, hogy mellőzi annak tényként történő megállapítását, hogy a felperesnek a műtéti tevékenység és szülésvezetés alóli

felfüggesztése nyomán negatív értékítélet, bizalomvesztés a felperessel szemben nem alakult ki. Ehelyett megállapítja, hogy az alperes jogellenes munkáltatói intézkedése a felperes emberi és szakmai megítélését negatív irányban, hátrányosan befolyásolta.

A fenti módosítással irányadó tényállásból az elsőfokú bíróság által levont jogkövetkeztetésekkel, s ennek folytán az érdemi döntéssel a másodfokú bíróság csak részben értett egyet.

Helyesen ítélte meg az elsőfokú bíróság azt, hogy a Baranya Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság 1.Pf.20.49/2008/3. számú ítélete folytán jogerős Pécsi Munkaügyi Bíróság 8.M.401/2008/4. számú ítéletében megállapított eljárási szabálysértések a felperes személyhez fűződő joga megsértésének megállapítását önmagukban nem alapozzák meg. Ezek a jogszabálysértések nem alapulnak valótlan tényeken, nem tüntetnek fel valós tényeket hamis színben, illetve nem testesítenek meg indokolatlanul sértő, lealázó, a becsület vagy emberi méltóság megsértésének megállapítására alapot adó véleményt vagy értékítéletet. A felperes nem is állította, s ebből eredően nem is bizonyította a perben, hogy a jogerős ítéletben említett eljárási szabályokat az alperes a felperes személyiségének lényegét alkotó tulajdonságok vagy ismérvek miatt nem tartotta be, illetve, hogy azokat kifejezetten a felperes személyére tekintettel sértette meg (EBH 2007.1598.), mint ahogy azt sem, hogy e jogszabálysértések következtében - más nemű előnnyel (nem vagyoni kártérítéssel) kompenzálható - hátrány érte volna.

A Tolna Megyei Bíróság 10.Mf.20.058/2009/4. számú jogerős ítéletével megállapított jogellenes alperesi magatartással - az alperes által folytatott fegyelmi eljárás során 2008. július 25-én meghozott intézkedéssel a felperes tevékenységének jogellenes korlátozásával - kapcsolatban azonban nem osztotta a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság álláspontját.

A közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény (Kjt.) 48.§-ának (1) bekezdése szerint a fegyelmi eljárás megindítója a fegyelmi eljárás alá vont közalkalmazottat a fegyelmi eljárás befejezéséig - a jogszabályban felsorolt indokok alapján - állásából felfüggesztheti.

A munkáltató 2008. július 25-én kelt írásbeli intézkedésében a felperesnek a munkahelytől a kötelezettségszegés súlyára és jellegére tekintettel való távoltartását nem látta indokoltnak, az egyéb, a Kjt. 48.§(1) bekezdésében felsorolt indokok fennállását pedig nem is említette.

A perbeli esetben az alperes keresettel érintett intézkedése nem amiatt volt jogszabálysértő, mert az egyébként jogszerűen meghozható intézkedés alapjául szolgáló indokok fennállását a munkáltató tévesen ítélte volna meg. A jogerős munkaügyi ítélet szerint az intézkedés azért volt jogellenes, mert az alperes munkáltató a felperes közalkalmazottal szemben a fenti szabály figyelmen kívül hagyásával - a felperes egyes munkaköri feladatait korlátozva - olyan intézkedést alkalmazott, amelyet e jogszabályhely nem tesz lehetővé. A fegyelmi eljárás

okaként megjelölt felperesi kötelességsszegés megvalósulásának érdemi vizsgálata és megállapítása esetén sem alkalmazhatta volna, tehát jogszerűen az alperes a felperessel szemben a műteti tevékenység és szülésvezetés alól történő felfüggesztést.

Az alperesnek e jogellenes intézkedése olyan tényhelyzetet teremtett a felperes számára, amely a bírósági út igénybe vételével - jogellenesség megállapítására irányuló kereset előterjesztésével - sem orvosolható, hiszen az intézkedés jogellenességének jogerős megállapítása sem teszi meg nem történtté a felfüggesztés tényét és annak következményeit.

A Ptk.75.§-ának (1) bekezdése szerint a személyhez fűződő jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. E jogok a törvény védelme alatt állnak.

A Ptk.76.§-a szerint a személyhez fűződő jogok sérelmét jelenti egyebek mellett az emberi méltóság megsértése.

Az Alkotmánybíróság a 8/1990. (IV.23.) AB és 23/1990. (X.31.) AB határozat indokolásában kifejtette, hogy az emberi méltósághoz való, az Alkotmány 54.§ (1) bekezdésében deklarált jogot az ún. "általános személyiségi jog" egyik megfogalmazásának tekinti. Rámutatott arra, hogy az általános személyiségi jog „anyajog”, amely forrása az egyéb, nevesített és nem nevesített személyiségi jogoknak.

A Ptk.78.§ (1) bekezdése szerint a személyhez fűződő jogok védelme kiterjed a jó hírnév védelmére is. (2) A jó hírnév sérelmét jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó, azt sértő, valótlan tényt állít, híresztel, vagy való tényt hamis színben tüntet fel.

A jó hírnév elleni támadás a jó hírnév kifejezett vagy burkolt rombolása nyilvánvalóan a személyhez fűződő jogok sérelmével jár. A „rossz hírnév” keltése sértheti a becsületet, a tisztességet, az emberi méltóságot, s a legkülönbébb módon és mértékben nehezítheti a társadalmi életben való részvételt. A jó hírnév megsértése - eltérő rendelkezés hiányában - felróhatóságtól, jó- vagy rosszhiszeműségtől függetlenül megállapítható. A jó hírnévhez fűződő jogot számtalan magatartás sértheti, a Ptk.78.§-ának (2) bekezdésében írt felsorolás nem taxatív, a jó hírnév sérelmét más, a Ptk-ban nem nevesített cselekmény is megvalósíthatja (BDT 2000.209.).

A felperes műteti és szülésvezetési tevékenységének jogellenes korlátozása a felperessel, mint az alperes szülészeti és nőgyógyászati osztályának vezetőjével szemben alkalmas volt arra, hogy a felperes jó hírnevét, emberi és szakmai megítélését hátrányosan befolyásolja, a felperes több évtizedes orvosi és kórházi vezetői tevékenységéről kialakult társadalmi megítélést rombolja.

A kifejtettekre tekintettel a másodfokú bíróság megállapította, hogy az alperes a 2008. július 25-ei jogellenes munkáltatói intézkedésével a felperes emberi méltósághoz és jó hírnévhez való személyhez fűződő jogát is megsértette.

A jogsértés megállapításának a Ptk.84.§(1) bekezdésében írt objektív következményeként kötelezte ezért az alperest nyilatkozattétellel történő elégtétel adására, megfelelő nyilvánosság biztosítása mellett.

A kereseti kérelmében megfogalmazott nyilatkozattól eltérő tartalmú nyilatkozat közzétételére kötelezés indoka az, hogy a felperes keresetét csak részben, a 2008. július 25-ei jogellenes munkáltatói intézkedéssel kapcsolatban találta megalapozottnak, a felperes által keresetében megfogalmazott nyilatkozat pedig ennél szélesebb körű, a 2007. november 12-én indult fegyelmi eljárással összefüggő kérdésekre is vonatkozik, amelyek tekintetében a bíróság a keresetet alaptalannak találta.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú eljárásban lefolytatott tanúbizonyítás eredménye ellenére a Pp.163.§-ának (3) bekezdése alapján köztudomású tényként fogadható el, hogy a sérelmezett intézkedés a felperesre nézve hátrányos következményekkel járt, hiszen arról a felperes által vezetett osztályon dolgozó munkavállalókon túl a kórház más dolgozói, illetve az osztály betegek is tudomást szereztek, rajtuk keresztül pedig - az alapul szolgáló tényleges indokok ismerete nélkül - szélesebb körben ismertté válhatott a felperes szakmai tevékenységét korlátozó munkáltatói intézkedés, amely az intézkedés elrendelése indokainak találgatására, s ezen keresztül a felperes személyével összefüggésbe hozható negatív szakmai megítélés alá eső tények feltételezésére adhatott alapot. A felperes több évtizedes orvosi és kórházi vezetői tevékenységét - közalkalmazotti jogviszonyának felmentéssel történt megszüntetésére tekintettel - e hátrányok árnyékában volt kénytelen befejezni.

A Ptk. 84. § (1) bekezdésének e) pontja értelmében az, akit személyhez fűződő jogában megsértenek, kártérítést követelhet a polgári jogi felelősség szabályai szerint.

A Ptk. 355. § (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy a kárért felelős személy köteles az eredeti állapotot helyreállítani, ha pedig az nem lehetséges, vagy a károsult azt alapos okból nem kívánja, köteles a károsult vagyoni és nem vagyoni kárát megtéríteni. A (4) bekezdés alapján kártérítés címén a károkozó körülmény folytán a károsult vagyonában beállott értékcsökkenést és az elmaradt vagyoni előnyt, továbbá azt a kárpótlást vagy költséget kell megtéríteni, amely a károsultat ért vagyoni és nem vagyoni hátrány csökkentéséhez vagy kiküszöböléséhez szükséges.

A nem vagyoni kár lényegében az adott személyiség értékminőségében bekövetkezett csökkenés ellensúlyozására hivatott, mértékének pedig ahhoz kell igazodnia, hogy ez a személyiséget jellemző helyzet milyen mértékű kedvezőtlen irányú változást idézett elő a jogsérelmet szenvedett félnél. Elsősorban azt kell

vizsgálni tehát, hogy a sérelmezett magatartás mennyiben járt olyan következménnyel, hogy az adott személyről kedvezőtlen értékítélet alakuljon ki, és ez mennyiben hatott ki társadalmi megítélésre.

Mindezeket értékelve a másodfokú bíróság a felperes nem vagyoni kártérítés iránti keresetét jogalapjában és összekszerűségében is alaposnak találta.

Az alperes késedelmi kamat fizetési kötelezettsége a Ptk.301.§(1) bekezdésén alapul.

A fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.253.§(2) bekezdése alapján fellebbezett részében részben, a rendelkező részben írtak szerint változtatta meg.

Az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatásának következtében a Pp.81.§-ának (1) bekezdése alapján a pernyertesség-pervesztesség arányára figyelemmel a másodfokú bíróság a felperes által viselendő elsőfokú eljárási illeték összegét leszállította, míg mellőzte a nagyobb részben pernyertes felperesnek az alperes javára elsőfokú perkötségben való marasztalását és a pernyertesség arányának megfelelően a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§-ának (2) bekezdése alapján határozott az elsőfokú eljárásban felmerült perkötség viseléséről.

Ugyancsak ennek az aránynak figyelembevételével kötelezte a felperest a le nem rótt fellebbezési eljárási illeték viselésére a Pp.81.§-ának (1) bekezdése és az Itv.74.§-ának (3) bekezdése folytán irányadó 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§-ának (2) bekezdése alapján. Az ilyen módon meg nem térülő fellebbezési eljárási illetéket az alperes illetékmentessége folytán a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14.§-a alapján az állam viseli.

A részben sikeres fellebbezés következményeként a Pp.81.§-ának (1) bekezdése alapján kötelezte a másodfokú bíróság az alperest a felperes javára másodfokú perkötség megfizetésére, amely a felperest képviselő ügyvéd munkadíjából áll, és amelynek mértékét a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§-ának (2) és (5) bekezdése alapján állapította meg.

P é c s , 2010. november 18.

dr. Lábady Tamás s.k. a tanács elnöke, dr. Hrubí Adrienn s.k. előadó bíró, dr. Kutasi Tünde s.k. bíró